

ако и най-малката паяжинка, която пѣма никаква тѣжелина пада надолу, то изъ това са види, че тѣжестъта е нищо друго, освѣнъ притяжаніе, т. е. че земята тѣгли сѣки единъ предмѣтъ камъ себѣ си, както и магнитътъ тѣгли желѣзото. А ако перушинката и ябалката падатъ на земята за това, че тя ги тѣгли камъ себѣ си, то отъ тука са види, че и човѣкътъ, и добитакътъ, и вѣщците, и сичко, щото живѣе на земята, са тѣгли така сѣщо отъ нея. Ето защо сѣка една сушчица пада на земята, а не лѣти камъ небето. Но ако сичко, което са намира близо до земята, тѣгне камъ нея, то не отъ това ли и месѣчината припка около земята, че земята я тѣгли камъ себѣ си? А ако е това така, то не отъ това ли и земята обикаля около слънцето, че слънцето я тѣгли камъ себѣ си? и т. н. и т. н. И така, малко по-малко; а Нютонъ отъ ябалката достигналъ и до сичката наша вселенна, и изнамѣрилъ, че сичките небѣсни тѣла са държатъ на тоя свѣтъ отъ тая иста сила, отъ която пада и ябалката на земята. Тая сила е това, което ние наричаме тѣжестъ. Нютонъ я нарѣкалъ притяжаніе.

Отъ кометите човѣците захванале да са не боятъ още по-късно. Какво пѣщо е кометата, учени-те сѣ разузнале само преди сто години. Преди сто години отъ тѣхъ са бояле и учениите и неучениите. Намѣрилъ са единъ човѣкъ, на име Галилей, който са не боялъ отъ тия небесни свѣтила; а захваналъ